

Familie Bouma in China: tussen Ni Hao en Tuk-Tuk

JIUZHAIYOU/NUNSPEET - Na Binnen-Mongolië kwam we in de provincie Ningxia waar zo'n dertig procent van de bevolking uit moslims bestaat. Ook hier krijgen trouwens de minderheden de schuld van alles wat maar fout kan zijn. Onze Chinese gids waarschuwde ons in gebieden met minderheden van welke aard dan ook zeer regelmatig de ramen en deuren van de auto toch vooral dicht en op slot te houden.

Harm en Henny Bouma reizen met hun Landrover in de Dutch Round Table Tour for Children 2004 van China naar Nederland. Regelmatig doen zij verslag in deze krant. Vandaag deel 3, een vervolg van het verslag dat zij op 27 mei verstuurd.

Bij aankomst in onze overnachtingsplaats werden we aan de stadsrand al opgewacht door een complete cameraploeg die enkele kilometers lang opnames had gemaakt. Ook waren er verschillende journalisten. Van de TB-opnamen zou een kopie worden opgestuurd, de krantenartikelen zien we zelden omdat we meestal al weer vertrokken zijn als de kranten verschijnen. De belangstelling blijft tocht steeds weer verbazen: kruisingen worden spontaan afgezet als wij aankomen en politieagenten salueren vriendelijk lachend.

Soms zoeken we bewust een afgelegen plek voor een pauze, om even verlost te zijn van al die goedbedoelde aandacht. Op z'n afgelegen plek in de heuvels riep iemand Ni Hao (goede dag) naar een paar passerende boeren op hun driewielig wagentje (Tuk-Tuk genaamd). Van verbazing lieten ze niet meer op het pad en prompt kieperde het voertuigje compleet met watertank op z'n zij. Onze Land Rovers zijn van oorsprong landbouwwerktuigen en genetisch daaraan nog steeds zeer verwant. Het bleek dan ook geen enkel probleem om met behulp van een van onze auto's het driewielertje weer met de goede kant boven te krijgen. Toen we vervolgens met vereende krachten ook de grote watertank nog weer op de laadbak neerzetten hadden we vrienden voor het leven gemaakt. Helaas

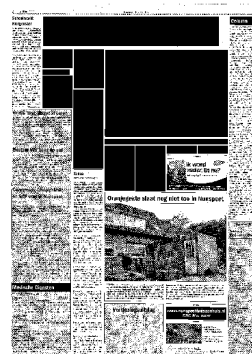
is onze groep dan te groot om op hun spontane uitnodiging in te gaan om mee naar hun huis te gaan eten.

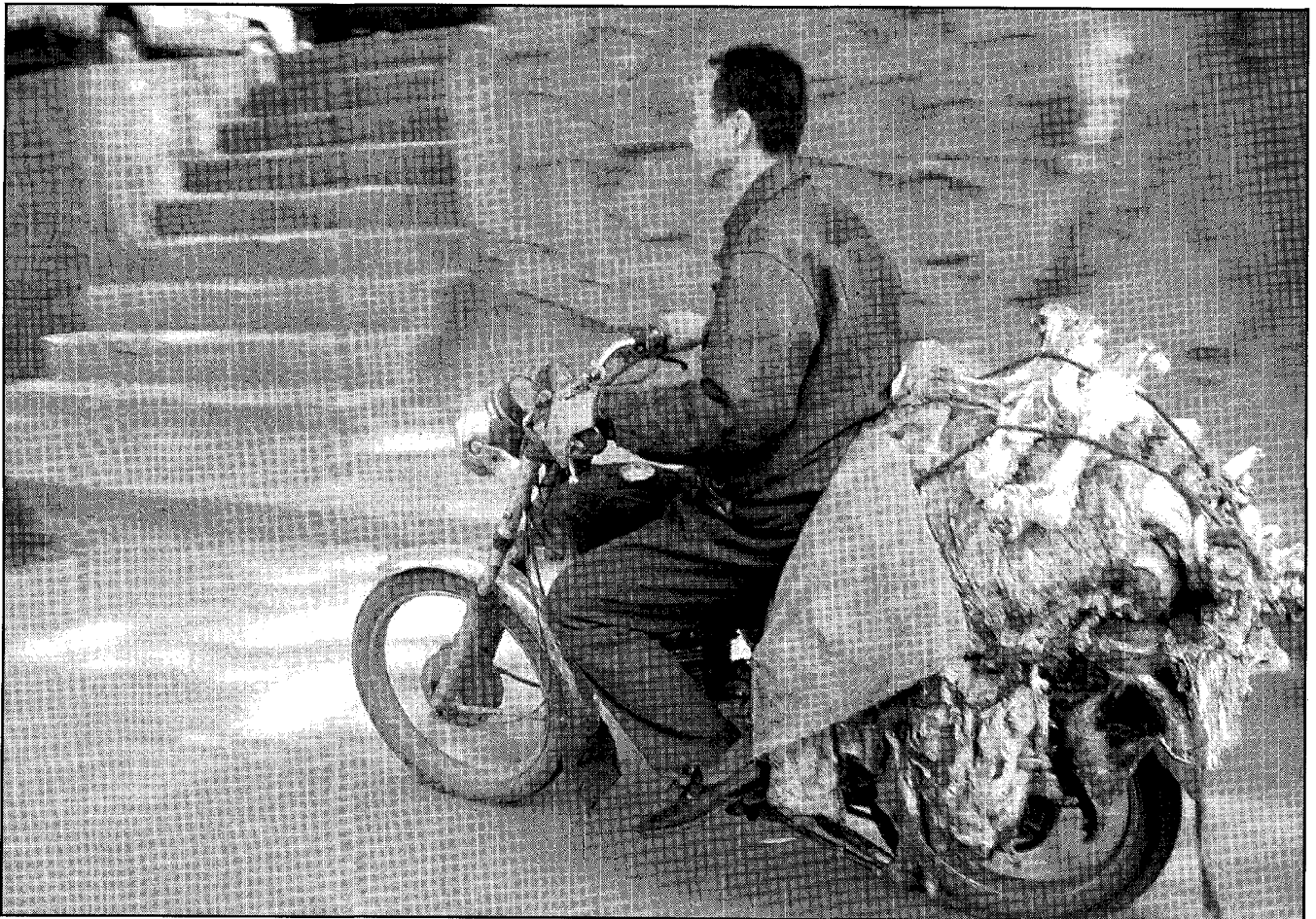
Op zo'n reis leer je veel, vooral relativeren. Afstanden bijvoorbeeld zijn zeer relatief. We hadden volgens onze gids een rit, die begon met dertig kilometer steenslagweg en daarna zo'n honderd kilometer asfalt. We weten inmiddels dat een Chinese asfaltweg op zich al avontuurlijk is, maar met de genoemde afstanden leek het een gemakkelijke dag te worden. Iets later weg dan normaal dan maar. De eerste 35 kilometer steenslagweg waren prachtig met een mooie omgeving met veel yaks, paarden en schapen. We zijn inmiddels op een hoogte van gemiddeld 3300 meter.

De volgende honderd kilometer asfalt bleken echter 215 kilometer zeer slechte steenslagweg te zijn. Diepe gaten en soms zo veel stof dat het zicht bij een zeldzame tegenligger zo'n drie meter bedroeg. Let wel, we praten hier over weg nummer 213, een belangrijke doorgaande verbinding in dit gebied. Na wat experimenteren bleek dat we bij een snelheid van 40 - 45 kilometer per uur relatief iets minder door elkaar gerammeld werden dan bij de 20 - 25 kilometer die je gevoelsmatig aan zou willen houden. Afstand is relatief, gerammel is relatief, stof vooral is ook relatief. We denken dat we de komende drie jaar dit stof nog wel terug zullen vinden in onze auto. Ons hoogste tot nu bereikte punt is 4005 meter geweest. Het beenmerg is dus inmiddels druk aan het werk om extra rode bloedlichaampjes aan te maken. Lichte verschijnselen van hoogteziekte doen zich voor. Veel drinken dus. Meer reisverslagen van andere deelnemers aan deze reis en routekaarten zijn te vinden op

www.roundtabletour.com.

**Door Harm en Henny Bouma
(bewerking Dick Baas)**

Het snuiven van cultuur in China. Harm en Henny Bouma leren veel van de Chinese cultuur. Veel relativeren is zeker noodzakelijk. (foto: Eigen foto)